

metere carnalia. Cur tu in usus tuos succesura nō præparas
uel fiscellā texe iuncto uel canistrū lentis texe feminibus. Se-
ratur humus areolæ æquo limine diuidant̄ in quibus cū ole-
rum iactata fuerint semina uel plātæ p ordinē positæ: aquæ
ducātur irriguæ inferant̄ fructuosæ arbores uel gemmis uel
surculis ut paruo post tēpore dulcia pomæ decerpas. Apū
fabricare aluearia ad quas te mittūt Salomonis puerbia: &
monasteriorū ordinem ac egregiā disciplinā in paruis disce
corporibus. Texantur & līna pro capiēdis piscibus. Scribā-
tur libri ut manus opere cibum & anima lectione saturet̄.
Nam in desideriis est omnis ociosus ægyptiorū monasteria
hūc ordinē tenet̄: ut nullū absq; labore atq; opere suscipiat̄:
nō tam ppter uit̄us necessaria q̄ ppter animæ salutem: ne
uage t̄ pernitiosis cogitatiōibus ad instar fornicat̄is hierusalē
omni trāseunti diuaricet pedes suos. Nec iccirco tibi ab ope-
re cessandū est: qa deo ppicio nullare indiges: sed ideo cum
oībus laborandū est: ut per occasiōē operis nihil aliud cogi-
tes nisi qđ ad domini p̄tinet seruitutē simpliciter loquar q̄uis
oēm cēsum tuū in pauperes distribueris: nihil apud christū
erit præciosius q̄ q̄ manibus tuis ipse cōficeris. Sudore enī
& labore nimio ad ubertatē fructuū perueniemus.

Cap. xix. de laude religionis & de inductiōe ad eam:

Exteriorius quidem monasteria multis a te per insulas Dalmatiæ sanctorum numerus sustentat. Sed melius faceres si & ipse sanctus inter sanctos uiueres difficiliter immo impossibile est ut & præsentibus quæ & æternis fruatur bonis, & ut hic uentré ibi menté implete, & de delitiis trahatur ad delicias, ut in utroque saeculo primus sit & in celo & in terra gloriosus appareat. Quod autem asseris eos melius facere qui utuntur rebus suis, & paulatim fructus possessionum pau-

peribus diuidat, q̄ illi qui possessiōibus uēditis sc̄mel omnia
lāgiātūr nō a me sed a domino respōdeatur. Si uis perfec̄t⁹
esse & cætera. Nec a suo studio monachi retrahēdi sunt lin-
guis uipere morſu ſeuerifimo quibus argumētaris & dicis.
Si omnes ſe clauerint & fugerint in ſolitudinē, quis celebra-
bit in ecclesiis? quis ſæculares hoīes lucrifaciet? quis peccā-
tes ad uirtutes poterit cohortari? hoc enī modo ſi oēs tecū
fatui fuerint sapiens eſſe quis poterit? ſi uirgines oēs fuſcint
nuptiæ nō erunt, interibit genus humanū. Scd rara eſt uir-
tus nec a pluribus appetit, ac utinā hoc omnes eſſent quod
pauci ſunt. De q̄bus dicit̄. Multi ſunt uocati pauci uero ele-
cti. Ideo licet paruulus ex collo pendeat nepos, licet ſparſo
trine & ſcissis uestibus ubera quibus te nutrierat mater oſte-
dat. Licet in limine pater iaceat, per calcato perge patre, ſic
cis oculis ad uexillū crucis euola. Pietatis genus eſt in hac re
eſſe crudelē, gladiū tenet hostis ut me perimat, & ego de ma-
tris lachrymis cogitabo, delicatus es frater chariffime, ſi hic
uis gaudere cū ſæculo, & poſtea regnare cum christo: multa
nos facere cogit effectus: & dū ppinquitatē respicimus cor-
porū: & corpore & anima offendimus creatorē. Qui amat
patrē aut matrē ſuper christū nō eſt deo dignus. Vnde diſci-
pulus ad ſepulturā patris ire desiderās: ſaluatoris p̄hibetur
imperio. Quāti monachoḡ dum patris matrisq; miferētur
ſuas aias pdiderūt. Sup patre & matre nobis pollui nō licet
quātomagis sup fratre ſororib⁹: cōſobrinis familia: ſeruulis
Genus regale & ſacerdotale ſumus. Illū attēdamus patrē q̄
nunq̄ morit̄: & qui ideo uiuens mortuus eſt ut nos mortuos
uiuificaret. Sola cauſa pictatis eſt: ubi nulla carnis noticia
eſt. Honora patrē tuū ſi te a uero patre nō ſeparat: tamdiu
cito carnis copulam; quādiu ille ſuum nouerit creatorē.

Alioquin Dauid protinus tibi canet. Obluiscere populum
tuū & domū patris tui: & cōcupiscet rex decorē tuū: quoni
am ipse est dōminus deus tuus. Grande præmiū est parētis
obliti quia cōcupiscet rex decorē tuū. Solent etenī miseri
parētes & nō plenā fidei christiani deformes & aliquo mē
bro debiles filios: quia dignos matrimonio nō inueniūt reli
gioni tradere: sed si tu perfect⁹ esse desideras exi cū Abraam
de patria tua & de cognatione tua: & perge quo nescis. Et si
habes substantiā uēde & da pauperibus: si nō habes grandi
onere liberatus es. Nudus christū nudū sequere durū grāde
difficile: sed magna sunt præmia: magis enim quilibet labor
fuscipit si ante oculos præponat ipsius laboris utilitas. Sed
& nauigātibus longe serenitas spem pollicit: nauis ualida &
diuturia tēpestas. Se etemur ergo nos mulierculas sexus nō
doceat infirmior: quātæ diuitiis pariter ac nobilitate pollē
tes (nolo earū uocabula dicere: ne uidear adulari) relictis fa
cultatib⁹: pignoribus q̄ contēptis hoc factu facile iudicariūt
quod tu putas proprio timore difficile. Vnde habeto simpli
citatē colūbe ne cuiq̄ machineris dolus & serpētis astutiā ne
aliorū supplāteris insidiis. Nō multū distat in uicio uel deci
pere uel decipi posse christianū. At illa tibi ad hoc de uariis
floribus lumen exornēt. Coluber ad bibendū ueniēs in aqua
uenenū deponit ne eum uenenū aqua concretū occidat nu
dum hominē timet: caput tamen suū cälat quādo percutiūt
ubi scit esse mortē suam. Serpens quidem si calamo percutiūt
moritur: si uero iterū percutiat cōfirmatur: hiemali tēpore
infirmior efficitur: & a fontibus deuinciūt: igitur ante hyemē
circa se segetes colligit: ut illis escam prebeat. Anguis quādo
senuerit perdit aspectū & si uoluerit redire ad iuuentutē ie
iunat quadraginta diebus ut laxetur pellis & sic angustum

foramen perquirit ut dum nititur inde exire pellem senectus
tis dimitat. Pellicani cum suos a serpente filios mortuos inue-
niunt lugent & se & sua latera percutiunt & sanguine excusso
ad corpora mortuorum sic reuiuiscunt. Aquila quoque cum senu-
erit grauans eius pennae & oculi: & quærerit fontem & erigit
pennas & colligit in se calorem & sic oculi eius sanantur: & in
fontem se ter mergit: & ita ad iuuentutem reddit: multa dicuntur
in scripturis quae uidentur impossibilia: & tamē uera sunt. Ni-
hil enim dicas impossibile ubi est uirtus altissimi. Nihil de hu-
mana fragilitate cogites ubi plenitudo adeat deitatis: sed quod
te ad iugum domini præsentis uitæ puocare exéplis conor
cum nullū pene sciamus suis se sanctorum qui procellosum hu-
ius temporis agonem absq; tribulatione & tempore trāsierit:
sic etenim bellator uulneris dolor aut cōtemnit aut nescit dum
uiuacitatis sensibus solam uidetur cogitare uictoriā. Et qui
hyemis tempore uadit ad balnea prius asperitate frigoris nu-
dus patiēter excipit: quia eū futuri calefactio cōsolatur om-
niumque creaturarū difficile ppiter deū exultatio aliqua nisi
mōrere præente succedit. Sit ergo in nobis tāta futuorum fi-
des ut admodū nō sentiamus nos illa sustinere quæ patimur
sed ea potius arbitremur nos obtinere quæ credimus. Quā-
ta autē apud deū merces si in præsenti homines precium nō
speraret. Quātis sudoribus hæreditas cassa expeditur. Mi-
norū precio margaritū christi emi poterit. Finis militiae tuæ
erit regnum nō terræ & temporis sed æternitatis & coeli. Nihil
est filii quod possit aut debeat præferri ei qui est uerus dominus
& uerus pater & imperator æternus cui enī rectius uitā
nostrā impēdimus: q̄ illi a quo ipsam accepimus & cui eam
debemus usq; ad finē: quia ipsius beneficio uiuimus. Vnde si
maluerimus cæsari militare q̄ christo postea nō ad christum

sed ad gehennā trāsseremur. Igitur ne affectū nec patriā nec honores nec diuitias præferre debemus, q̄a scriptū est præterit huius mūdi figura, & qui hūc mundū dilexerint cū mūdo peribūt. Illi ergo militemus qui militatibus sibi gloriā uitæ æternæ honorē regni cœlestis diuitias hæreditatis suæ & diuinæ cognitiōis consortiū phenne largiſ. Nam nullus rex terrenus totius orbis dominus est. Christus aut̄ totius mūdi rex est, quia omnia per christū facta sunt. Et quia regnū cœlorum uim patitur & uiolēti rapiūt illud. Talis uiolētia deo grata est, quæ neminē cōcutit, nullius dāno innitur, in hāc rapinā manus tuas mitte quæ crimen nō habet & cōfert salutem. Solicitudines enī nostræ carnales quāto cariores sūt tanto plus nos disruptiāt & fatigāt, ac proinde nunq̄ in carnalibus affectionibus ita requiescit animus ut cruciatu careat dum necessitudines suas aut bonas amet cū amittēdi meū, aut malas odit cū amittēdi uoto, in utroq; sustinēdis miseriis semp obnoxius est. Cōmuta ergo in melius uitā tuam æterno deo incipias militare & deum habeas protectorem. Sunt tamē multi qui nō metu poenarū sed benedictionū & repromotionū desiderio ueniunt ad salutem. Nihil enim est dignius q̄ ut homo sit auctoris imitator & secundū modum propriae uolūtatis diuini sit operis executor. Nam qui edere uult nucleum frangat nucem. Apostolus ait. Rectius enim fuerat hominē subiisse cōiugium & ambulasse per plana q̄ ad altiora tendentē in profundū inferni cadere.

Cap. xx. de laude & detractione
uitanda, & periculis huius uitæ.

Non credas laudatoribus tuis, immo irrisoribus aurē libenter accōmodes. Omnis falsa prædicatio sectat̄ lucra & gloriam querit humanam, ut per gloriam